Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Femte Afdeling)

5. juni 2025 *

»Præjudiciel forelæggelse – direktiv 2008/7/EF – artikel 5, stk. 2, litra b) – artikel 6, stk. 1, litra d) – kapitaltilførselsafgifter – begrebet »andre rettigheder i fast ejendom« – stempelafgift på de garantier, der stilles med henblik på indfrielsen af et obligationslån«

I sag C-685/23,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF, indgivet af Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (voldgiftsret i skatteretlige sager (center for forvaltningsvoldgift – CAAD), Portugal) ved afgørelse af 10. november 2023, indgået til Domstolen den 15. november 2023, i sagen

Corner and Border S.A.

mod

Autoridade Tributária e Aduaneira,

har

DOMSTOLEN (Femte Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden, M.L. Arastey Sahún, samt dommerne D. Gratsias (refererende dommer), E. Regan, J. Passer og B. Smulders,

generaladvokat: A. Biondi,

justitssekretær: fuldmægtig L. Carrasco Marco,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 14. november 2024,

efter at der er afgivet indlæg af:

– Corner and Border S.A. ved advogados A.P. Braga og M. Moreira,

– den portugisiske regering ved P. Barros da Costa, H. Magno og A. Rodrigues, som befuldmægtigede,

– Europa-Kommissionen ved P. Caro de Sousa, A. Ferrand og W. Roels, som befuldmægtigede,

* Processprog: portugisisk.

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 13. februar 2025,

afsagt følgende

Dom

1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af artikel 5, stk. 2, litra b), og artikel 6, stk. 1, litra d), i Rådets direktiv 2008/7/EF af 12. februar 2008 om kapitaltilførselsafgifter (EUT 2008, L 46 s. 11).

2 Anmodningen er blevet indgivet i forbindelse med en tvist mellem Corner and Border S.A. og Autoridade Tributária e Aduaneira (skatte-, afgifts- og toldmyndighed, Portugal) vedrørende pålæggelse af en stempelafgift på de garantier, der stilles med henblik på indfrielsen af et obligationslån.

Retsforskrifter

EU-retten

3 Anden, tredje og niende betragtning til direktiv 2008/7 har følgende ordlyd:

»(2) Afgifterne på kapitaltilførsel, dvs. afgiften på kapitaltilførsel til selskaber, stempelafgiften på værdipapirer og afgiften på omstruktureringsdispositioner er, uanset om disse dispositioner indebærer en kapitalforhøjelse eller ej, årsag til forskelsbehandling, dobbeltbeskatning og uligheder, der hæmmer de frie kapitalbevægelser. Det samme gælder andre afgifter med samme karakteristika som kapitaltilførselsafgiften og stempelafgiften på værdipapirer.

(3) Derfor er det i det indre markeds interesse at harmonisere lovgivningen om kapitaltilførselsafgifter for så vidt muligt at eliminere faktorer, som kan fordreje konkurrencevilkårene eller hæmme de frie kapitalbevægelser.

[...]

(9) Bortset fra kapitaltilførselsafgiften bør der ikke opkræves nogen afgift af kapitaltilførsler. Navnlig bør der ikke opkræves stempelafgift af værdipapirer uden hensyn til værdipapirernes oprindelse og uden hensyn til, om de repræsenterer et selskabs egenkapital eller lånekapital.«

4 Direktivets artikel 2, der har overskriften »Kapitalselskab«, bestemmer følgende i stk. 1, litra a):

»Ved »kapitalselskab« forstås i dette direktiv:

a) ethvert selskab, der antager en af de i bilag I anførte former.«

5 Punkt 16 og 22 i bilag I til det nævnte direktiv henviser bl.a. og henholdsvis til »société à responsabilité limitée« (selskab med begrænset ansvar) i henhold til luxembourgsk ret og »sociedade anónima« (aktieselskab) i henhold til portugisisk ret.

6 Det nævnte direktivs artikel 3 med overskriften »Kapitaltilførsler« fastsætter:

»Med henblik på dette direktiv og med forbehold af artikel 4 betragtes følgende dispositioner som »kapitaltilførsler«:

[...]

i) et kapitalselskabs optagelse af lån, når långiveren har krav på andel i selskabsoverskuddet

j) et kapitalselskabs optagelse af lån hos en deltager eller hos en deltagers ægtefælle eller barn samt optagelse af lån hos tredjemand, når en deltager stiller sikkerhed for et sådant lån under forudsætning af, at sådanne lån har samme funktion som en forhøjelse af kapitalen.«

7 Artikel 5 i direktiv 2008/7, der har overskriften »Dispositioner, som ikke er afgiftspligtige«, er sålydende:

»1. Medlemsstaterne må ikke af kapitalselskaber opkræve afgifter af nogen art af følgende dispositioner:

a) kapitaltilførsler

[...]

2. Medlemsstaterne må ikke opkræve afgifter af nogen art af:

a) udfærdigelse, udstedelse, optagelse til børsnotering, tilførsel til markedet af eller handel med aktier, andelsbeviser eller andre værdipapirer af lignende art samt certifikater for sådanne værdipapirer, uanset hvem emittenten måtte være

b) lån, herunder statsobligationer, der, uanset hvem emittenten måtte være, optages ved udstedelse af obligationer eller andre omsættelige værdipapirer eller hermed forbundne formaliteter, samt af udfærdigelse, udstedelse eller optagelse til børsnotering, tilførsel til markedet af eller handel med sådanne obligationer eller andre omsættelige værdipapirer.«

8 Direktivets artikel 6 med overskriften »Afgifter og merværdiafgift« er affattet således:

»1. Uanset artikel 5 må medlemsstaterne opkræve følgende skatter og afgifter:

[...]

d) afgifter af stiftelse, tinglysning eller aflysning af pant og andre rettigheder i fast ejendom

[...]«

9 Det nævnte direktivs artikel 7, stk. 1, bestemmer:

»Uanset artikel 5, stk. 1, litra a), må en medlemsstat, som pr. 1. januar 2006 opkrævede afgift af kapitaltilførsler til kapitalselskaber, i det følgende benævnt »kapitaltilførselsafgift«, fortsætte hermed[,] forudsat at den opfylder artikel 8-14.«

Portugisisk ret

10 Artikel 1, nr. 1, i Código do Imposto do Selo (lov om stempelafgift) fastsætter:

»Stempelafgift opkræves på alle akter, kontrakter, dokumenter, værdipapirer, papirer og andre retlige forhold eller situationer, der er omfattet af Tabela Geral do Imposto do Selo [(den almindelige tabel over stempelafgifter)], herunder vederlagsfri overdragelse af goder.«

11 Den almindelige tabel over stempelafgifter indeholder rubrik 10, der vedrører garantier for obligationer, og som har følgende ordlyd:

»garantier for obligationer, uanset deres art eller form, navnlig sikkerhed, kaution, uafhængige bankgarantier, pant, pant i fast ejendom, håndpant og kautionsforsikringer, medmindre de i det væsentlige er accessoriske til aftaler, som fortsat er afgiftspålagt i henhold til denne tabel, og er oprettet samtidig med den sikrede forpligtelse, herunder i et andet instrument eller dokument, til deres respektive værdi afhængigt af fristen, idet enhver forlængelse af en aftales løbetid betragtes som en ny disposition:

[...]

10.3 garantier, som ikke er underlagt en frist eller med en frist på eller længere end fem år: 0,6%.«

Tvisten i hovedsagen og de præjudicielle spørgsmål

12 Corner and Border er et portugisisk aktieselskab, hvis selskabskapital er 100% ejet af Onex Renewables Sàrl (herefter »Onex«), som er et luxembourgsk selskab med begrænset ansvar. Den 21. juli 2021 erhvervede Onex fra EDP Renewables SGPS S.A., som er et portugisisk aktieselskab, hele aktiekapitalen i Éolica Do Sincelo S.A. (herefter »ES«) og i Éolica da Linha S.A. (herefter »EL«), der er to andre portugisiske aktieselskaber. Den 29. juli 2021 overdrog Onex sin aftalemæssige stilling i aftalen om køb af aktierne i de to sidstnævnte selskaber til Corner and Border.

13 Den 27. januar 2022 indgik Corner and Border en finansieringsaftale (herefter »finansieringsaftalen«), i henhold til hvilken selskabet udstedte et lån med udstedelse af nominelle obligationer for et samlet beløb på 348 900 000 EUR, som alle blev tegnet af Banco Santander Totta S.A. (herefter »obligationslånet«). Finansieringsaftalen blev indgået med henblik på finansiering af købsprisen for aktierne i ES og EL og refinansiering af disse selskabers eksisterende gæld. I henhold til finansieringsaftalen kunne Corner and Border overføre Banco Santander Tottas aftalemæssige stilling som aktietegner mod betaling af bøder eller gebyrer.

14 For at sikre opfyldelsen af finansieringsaftalen stillede Onex, Corner and Border, ES og EL forskellige tinglige og personlige garantier. Disse garantier blev stillet i henhold til en aftale indgået mellem disse selskaber som garanter og Banco Santander Totta som sikkerhedshaver og »forvalter af sikkerhedsstillelsen« (herefter »aftalen om garantistillelse«).

15 Som led i aftalen om garantistillelse stillede Onex en række garantier i form af dels håndpant i aktierne i Corner and Border og i Onex' fordringer vedrørende aktionærlån ydet til Corner and Border, dels tilsagn om håndpant i de aktier i Corner and Border, der måtte blive udstedt i fremtiden, og i Onex' fremtidige fordringer vedrørende aktionærlån ydet til Corner and Border.

16 I henhold til den nævnte aftale stillede Corner and Border ligeledes en række garantier i tre former. Det drejer sig for det første om håndpant i aktierne i ES og EL, i Corner and Borders fordringer vedrørende bl.a. aktionærlån ydet til disse selskaber og i indeståendet på Corner and Borders bankkonti, for det andet om tilsagn om håndpant i de aktier i ES og EL, der måtte blive udstedt i fremtiden, i Corner and Borders fremtidige fordringer mod disse selskaber og i indeståendet på Corner and Borders fremtidige bankkonti, samt for det tredje om overdragelse af fordringer.

17 I henhold til den nævnte aftale stillede ES og EL også en række garantier og tilsagn om garantier i form af for det første håndpant i indeståendet på deres eksisterende bankkonti og i deres fordringer, for det andet tilsagn om håndpant i indeståendet på deres fremtidige bankkonti og for det tredje overdragelse af fordringer.

18 Den forelæggende ret har præciseret, at udstedelsen af disse garantier var nødvendig og afgørende for indgåelsen af finansieringsaftalen og udstedelsen af obligationslånet.

19 Den 27. januar 2022 ansatte den notar, som havde udstedt og bekræftet finansieringsaftalen og aftalen om garantistillelse, stempelafgiften i henhold til rubrik 10.3 i den almindelige tabel over stempelafgifter og anvendte en sats på 0,6% af beløbet på 348 900 000 EUR, hvilket medførte et afgiftsbeløb på 2 093 400 EUR.

20 Corner and Border indgav en administrativ klage over opkrævningen af stempelafgift på de stillede garantier. Idet klagen blev afvist, har Corner and Border indgivet en anmodning om voldgift til Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (voldgiftsret i skatteretlige sager (center for forvaltningsvoldgift – CAAD), Portugal), som er den forelæggende ret.

21 Corner and Border har til støtte for sin anmodning bl.a. gjort gældende, at pålæggelsen af stempelafgift er i strid med artikel 5, stk. 2, litra b), i direktiv 2008/7, for så vidt som de garantier, der var genstand for denne afgiftspålæggelse, var helt afgørende for indgåelsen af obligationslånet, hvorfor den omhandlede afgiftspålæggelse svarer til, at den i hovedsagen omhandlede kapitaltilførsel pålægges afgift i sin helhed. Desuden vedrører den undtagelse, der er fastsat i direktivets artikel 6, stk. 1, litra d), kun garantier vedrørende fast ejendom.

22 Den forelæggende ret ønsker oplyst, om stillelse af garantier i forbindelse med gennemførelsen af kapitaltilførselsdispositioner skal anses for at udgøre en integreret del af disse dispositioner eller for at udgøre en hermed forbunden formalitet, og om det i artikel 5, stk. 2, litra b), i direktiv 2008/7 fastsatte forbud mod at pålægge de nævnte dispositioner indirekte afgifter følgelig omfatter disse garantier. Den forelæggende ret ønsker ligeledes oplyst, om de nævnte garantier er omfattet af begrebet »andre rettigheder i fast ejendom« som omhandlet i dette direktivs artikel 6, stk. 1, litra d).

23 På denne baggrund har Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (voldgiftsret i skatteretlige sager (center for forvaltningsvoldgift – CAAD)) besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»1) Skal artikel 5, stk. 2, litra b), i [direktiv 2008/7] fortolkes således, at denne bestemmelse er til hinder for, at garantier, som består i pant i aktier, bankkonti og aktionærfordringer samt i overdragelser af fordringer som garanti i forbindelse med en udstedelse af obligationer, pålignes stempelafgift?

2) Skal det første præjudicielle spørgsmål besvares forskelligt, alt efter om sikkerhedsstillelsen udgør en lovfastsat forpligtelse eller er fakultativ og er blevet aftalt frivilligt?

3) Skal det første præjudicielle spørgsmål besvares anderledes, såfremt garantierne er stillet i forbindelse med en udstedelse af obligationer, som er undergivet en særlig procedure, hvor de kan tegnes af et bankinstitut, hvis stilling som den, der tegner obligationerne, kan overføres efter ønske fra den udstedende enhed, også når denne overførsel er underlagt visse betingelser og bøder/gebyrer?

4) Skal artikel 6, stk. 1, litra d), i [direktiv 2008/7] fortolkes således, at denne bestemmelse omfatter garantier, der består i pant i aktier, bankkonti og aktionærfordringer samt i overdragelser af fordringer som garanti i forbindelse med en udstedelse af obligationer, som er omfattet af anvendelsesområdet for samme direktivs artikel 5, stk. 2, litra b)?«

Om de præjudicielle spørgsmål

24 Med de fire spørgsmål, som skal behandles samlet, ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om artikel 5, stk. 2, litra b), og artikel 6, stk. 1, litra d), i direktiv 2008/7 skal fortolkes således, at disse bestemmelser er til hinder for en national lovgivning, hvorefter der pålægges stempelafgift på garantier, der ydes i form af håndpant i aktier, i indeståender på bankkonti eller i fordringer, som følger af aktionærlån, samt i form af overdragelser af fordringer med henblik på at sikre opfyldelsen af de forpligtelser, der følger af et obligationslån udstedt af et kapitalselskab.

25 Indledningsvis skal det bemærkes, at Onex, der er den oprindelige erhverver af de aktier, hvis køb blev finansieret ved udstedelsen af obligationslånet, og Corner and Border, som er det selskab, der udstedte de i hovedsagen omhandlede obligationer, i egenskab af henholdsvis selskab med begrænset ansvar og aktieselskab er »kapitalselskaber« som omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra a), i direktiv 2008/7, sammenholdt med punkt 16 og 22 i bilag I hertil. De er følgelig omfattet af dette direktivs anvendelsesområde.

26 Det nævnte direktiv har, således som det fremgår af niende betragtning hertil, til formål at udelukke enhver indirekte afgiftspålæggelse på kapitaltilførsler ud over indskud i kapitalselskaber, som kan pålægges en afgift på de betingelser, der er fastsat i direktivs artikel 7, stk. 1. Navnlig fremgår det af den nævnte betragtning, at der ikke bør opkræves stempelafgift af værdipapirer uden hensyn til værdipapirernes oprindelse og uden hensyn til, om de repræsenterer et selskabs egenkapital eller lånekapital.

27 I denne forbindelse indeholder artikel 5, stk. 2, litra b), i direktiv 2008/7 et forbud mod opkrævning af afgifter af nogen art af lån, der, uanset hvem emittenten måtte være, optages ved udstedelse af obligationer eller andre omsættelige værdipapirer eller hermed forbundne formaliteter, samt af udfærdigelse, udstedelse eller optagelse til børsnotering, tilførsel til markedet af eller handel med sådanne obligationer eller andre omsættelige værdipapirer.

28 Hvad i denne henseende for det første angår begrebet »formaliteter«, som er forbundne med et lån i form af udstedelse af obligationer, og af hvilke der ikke må opkræves afgifter af nogen art, skal det bemærkes, at dette begreb omfatter de eventuelle tiltag, som et kapitalselskab i henhold til national lovgivning er forpligtet til at iværksætte med henblik på at stifte et sådant lån og med henblik på udfærdigelse, udstedelse eller optagelse til børsnotering samt tilførsel til markedet af

eller handel med de pågældende omsættelige værdipapirer (jf. i denne retning kendelse af 19.7.2023, EDP (Afgift på salg af værdipapirer), C-416/22, EU:C:2023:604, præmis 28 og den deri nævnte retspraksis).

29 Hvad særligt angår garantier som de i hovedsagen omhandlede bemærkes dels, at portugisisk ret ifølge den forelæggende rets oplysninger ikke gør indgåelsen af et obligationslån betinget af, at der stilles sådanne garantier, dels at disse garantier er knyttet til indholdet af kapitaltilførselsdispositionen. Det følger heraf, at selv når långiver gør garantistillelsen til en betingelse for at tegne obligationslånet, hvilken situation den forelæggende ret har henvist til, er denne garantistillelse ikke omfattet af de »formaliteter«, der er omhandlet i artikel 5, stk. 2, litra b), i direktiv 2008/7.

30 Hvad for det andet angår forbuddet mod at beskatte kapitaltilførselsdispositioner som sådan skal det bemærkes, at artikel 5 i direktiv 2008/7, henset til det med direktivet forfulgte formål, skal fortolkes bredt for at undgå, at dette forbud fratages sin effektive virkning. Forbuddet mod afgiftspålæggelse af disse dispositioner finder således ligeledes anvendelse på de dispositioner, der ikke udtrykkeligt er omfattet af dette forbud, når en sådan afgiftspålæggelse svarer til at beskatte en disposition, som er en integreret del af en samlet disposition med henblik på kapitaltilførsel (dom af 22.12.2022, IM Gestão de Ativos m.fl., C-656/21, EU:C:2022:1024, præmis 28 og den deri nævnte retspraksis).

31 Det følger ligeledes af Domstolens praksis, at idet en udstedelse af omsættelige værdipapirer kun giver mening fra det øjeblik, hvor disse erhverves af en investor, er en afgift på den første erhvervelse af et nyudstedt værdipapir i realiteten en afgift på selve udstedelsen af dette værdipapir, for så vidt som den er en integreret del af en samlet disposition med henblik på kapitaltilførsel. Formålet om at bevare den effektive virkning af artikel 5, stk. 2, litra b), i direktiv 2008/7 indebærer derfor, at »udstedelse« i denne bestemmelses forstand omfatter den første erhvervelse af værdipapirer, der finder sted i forbindelse med udstedelsen heraf (dom af 22.12.2022, IM Gestão de Ativos m.fl., C-656/21, EU:C:2022:1024, præmis 29 og den deri nævnte retspraksis).

32 Tilsvarende har garantierne – eftersom de stilles med henblik på opfyldelsen af de forpligtelser, der følger af et obligationslån – af denne grund en nær sammenhæng med udstedelsen af det nævnte lån som omhandlet i artikel 5, stk. 2, litra b), i direktiv 2008/7, hvorfor de skal anses for at være en integreret del af en samlet disposition med henblik på kapitaltilførsel, og dette uafhængigt af spørgsmålet om, hvorvidt de stilles som led i opfyldelsen af en retlig forpligtelse eller frivilligt (jf. i denne retning dom af 22.12.2022, IM Gestão de Ativos m.fl., C-656/21, EU:C:2022:1024, præmis 31 og 35). I denne sammenhæng har den mulighed, som låntageren kan have for på et senere tidspunkt at erstatte den oprindelige långiver med en anden långiver – hvilken situation den forelæggende ret har henvist til – ingen indvirkning på forbindelsen mellem disse garantier og obligationslånet og er derfor irrelevant.

33 Det følger heraf, at stillelsen af disse garantier principielt bør være omfattet af forbuddet mod at opkræve afgifter af en kapitaltilførsel som omhandlet i artikel 5 i direktiv 2008/7.

34 Artikel 6, stk. 1, litra d), i direktiv 2008/7 fastsætter imidlertid, at uanset de forbud mod beskatning, der er fastsat i direktivets artikel 5, må medlemsstaterne opkræve afgifter af »stiftelse, tinglysning eller aflysning af pant og andre rettigheder i fast ejendom«.

35 Da direktiv 2008/7 hverken definerer udtrykket »andre rettigheder i fast ejendom« eller henviser til medlemsstaternes ret med henblik herpå, følger det af kravene om en ensartet anvendelse af EU-retten og af lighedsprincippet, at betydningen og rækkevidden af en EU-retlig bestemmelses ordlyd normalt i hele Den Europæiske Union skal undergives en selvstændig og ensartet fortolkning, som skal søges under hensyntagen til denne bestemmelses ordlyd, den sammenhæng, hvori bestemmelsen indgår, og de formål, der forfølges med den ordning, som den udgør en del af (dom af 20.3.2025, Lindenbaumer, C-61/24, EU:C:2025:197, præmis 38 og den deri nævnte retspraksis).

36 I denne henseende skal det for det første bemærkes, at artikel 6, stk. 1, litra d), i direktiv 2008/7 i langt de fleste sprogversioner anvender udtryk svarende til rettigheder i ejendom og pant i fast ejendom [o.a.: på fransk »des privilèges et des hypothèques«, på dansk »pant og andre rettigheder i fast ejendom« og eksempelvis på engelsk »mortgages or other charges on land or other property«]. Eftersom lovgiver har anvendt forskellige udtryk til at betegne instrumenter, der skaber fortrinsrettigheder til en persons formue, kan det ikke på forhånd antages, at disse udtryk udelukkende vedrører en enkelt type af disse rettigheder, nemlig rettigheder vedrørende fast ejendom.

37 For det andet skal det bemærkes, at artikel 6, stk. 1, i direktiv 2008/7 fastsætter de skatter og afgifter, som medlemsstaterne må opkræve »[u]anset artikel 5« i det nævnte direktiv. Med henblik på – hvad særligt angår indgåelsen af et obligationslån – at fastlægge betydningen og rækkevidden af det i direktivets artikel 6, stk. 1, litra d), omhandlede begreb »andre rettigheder i fast ejendom« skal der således som kontekstuelle elementer tages hensyn til karakteristikaene ved det forbud, der er fastsat i direktivets artikel 5, stk. 2, litra b).

38 Navnlig forbyder sidstnævnte bestemmelse ikke medlemsstaterne at påkræve afgifter af ethvert lån, der optages af et kapitalselskab, men kun af de lån, der »optages ved udstedelse af obligationer eller andre omsættelige værdipapirer«, dvs. – som anført i niende betragtning til det nævnte direktiv – i form af værdipapirer, der repræsenterer lånekapital.

39 I lighed med de kapitaltilførselsdispositioner, som giver anledning til udstedelse af værdipapirer, der repræsenterer et selskabs egenkapital, og som er omfattet af artikel 5, stk. 2, litra a), i direktiv 2008/7, kan kapitaltilførselsdispositioner i form af obligationslån, der er fritaget for enhver afgiftspålæggelse i overensstemmelse med dette direktivs artikel 5, stk. 2, litra b), tilskynde långiveren til med henblik på at vurdere pålideligheden af tilsagnet om et vist afkast på sin investering at foretrække den udstedende enheds fremtidige resultater frem for denne enheds aktiver som tilbagebetalingsgaranti.

40 Denne analyse bekræftes af artikel 3, litra i) og j), i direktiv 2008/7, sammenholdt med dette direktivs artikel 5, stk. 1, litra a). Det fremgår af disse bestemmelser, at kapitaltilførsler i form af lån kun er fritaget for afgifter af nogen art, når långiveren har krav på en andel i selskabsoverskuddet, eller når disse lån har samme funktion som en forhøjelse af kapitalen.

41 Disse betingelser afspejler i øvrigt for det tredje formålet med direktiv 2008/7, der – således som det fremgår af anden og tredje betragtning hertil – består i så vidt muligt at eliminere den forskelsbehandling, dobbeltbeskatning og ulighed, der kan fordreje konkurrencevilkårene eller hæmme de frie kapitalbevægelser, og som kan følge af de afgifter, der særligt pålægges kapitaltilførsel, og ikke de afgifter, som kan følge af afgiftspålæggelse på enhver form for lån ydet til et kapitalselskab.

42 Selv om det er korrekt, at EU-lovgiver med vedtagelsen af direktiv 2008/7 på ingen måde har påvirket de kontraherende parters mulighed for at indføre fortrinsrettigheder til løsøre eller fast ejendom med henblik på at sikre tilbagebetalingen af et lån, der er omfattet af direktivets bestemmelser, forholder det sig ikke desto mindre således, at dette direktivs artikel 6, stk. 1, litra d), har bevaret medlemsstaternes beskatningskompetence for så vidt angår de kontraktlige instrumenter, som de rettigheder i ejendom og den pant, der etableres i forbindelse med kapitaltilførselsdispositioner, udgør.

43 Som anført i nærværende doms præmis 37 er anvendelsesområdet for artikel 6, stk. 1, litra d), i direktiv 2008/7 – som finder anvendelse »[u]anset« de forbud mod afgiftspålæggelse, der er fastsat i direktivets artikel 5 – nemlig tæt forbundet med anvendelsesområdet for direktivets artikel 5, stk. 2, litra b), og vidner om, at EU-lovgiver ikke har haft til hensigt at udelukke en kategori af rettigheder vedrørende fast ejendom eller løsøre, der har til formål at sikre tilbagebetalingen af et obligationslån, fra medlemsstaternes beskatningskompetence. Under disse omstændigheder, og således som generaladvokaten i det væsentlige har anført i punkt 50 i forslaget til afgørelse, omfatter det i nævnte artikel 6, stk. 1, litra d), omfattede udtryk »pant og andre rettigheder i fast ejendom« alle de kontraktlige instrumenter, der udgør en integreret del af en disposition med henblik på tilførsel af lånekapital, og som gør det muligt for indehaveren af en fordring at opnå fortrinsstilling eller betaling heraf forud for andre i tilfælde af, at debitor ikke opfylder sine forpligtelser.

44 Det tilkommer den forelæggende ret i lyset af de betragtninger, der er anført i nærværende doms præmis 43, at undersøge, om de i hovedsagen omhandlede håndpantsætninger, håndpantsætningstilsagn og overdragelser af fordringer kan anses for »andre rettigheder i fast ejendom« som omhandlet i nævnte artikel 6, stk. 1, litra d), for så vidt som de ikke udgør pant.

45 Henset til samtlige ovenstående betragtninger skal artikel 5, stk. 2, litra b), og artikel 6, stk. 1, litra d), i direktiv 2008/7 fortolkes således, at disse bestemmelser ikke er til hinder for en national lovgivning, hvorefter der pålægges stempelafgift på garantier, der ydes i form af håndpant i aktier, i indeståender på bankkonti eller i fordringer, som følger af aktionærlån, samt i form af overdragelser af fordringer med henblik på at sikre opfyldelsen af de forpligtelser, der følger af et obligationslån udstedt af et kapitalselskab, forudsat at disse garantier, selv om de udgør en integreret del af et sådant obligationslån, udgør andre rettigheder som omhandlet i nævnte artikel 6, stk. 1, litra d), for så vidt som de gør det muligt for indehaveren af en fordring at opnå fortrinsstilling eller betaling heraf forud for andre, såfremt debitor ikke opfylder sine forpligtelser.

Sagsomkostninger

46 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagsomkostningerne. Bortset fra nævnte parters udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Femte Afdeling) for ret:

Artikel 5, stk. 2, litra b), og artikel 6, stk. 1, litra d), i Rådets direktiv 2008/7/EF af 12. februar 2008 om kapitaltilførselsafgifter

skal fortolkes således, at

disse bestemmelser ikke er til hinder for en national lovgivning, hvorefter der pålægges stempelafgift på garantier, der ydes i form af håndpant i aktier, i indeståender på bankkonti eller i fordringer, som følger af aktionærlån, samt i form af overdragelser af fordringer med henblik på at sikre opfyldelsen af de forpligtelser, der følger af et obligationslån udstedt af et kapitalselskab, forudsat at disse garantier, selv om de udgør en integreret del af et sådant obligationslån, udgør andre rettigheder som omhandlet i nævnte artikel 6, stk. 1, litra d), for så vidt som de gør det muligt for indehaveren af en fordring at opnå fortrinsstilling eller betaling heraf forud for andre, såfremt debitor ikke opfylder sine forpligtelser.

Underskrifter